

Maniitsoqban töltött éjszakánkon egy olyan halászhajó mellett álltunk, amelyikről kiderült, hogy elől szigonyágyúja is van. Gondoltuk, ez egy, a régi időkből megmaradt ereklye, amikor még volt bálnavadászat. Láttunk már ilyet több izlandi múzeumban is, a régmúlt korok letűnt emlékei között. Bár tudtuk, hogy ma is kerül bálnahús a piacokra, ám úgy gondoltuk, ezek manapság csak a halászat során „öngyilkosságot elkövető” példányokból kerülnek ki. Miközben kifelé igyekeztünk a kikötőből élénk érdeklődést váltottunk ki a motorcsónakos fiatalokból. A vitorlás hajó ritka madár errefelé. Mivel a tenger szinte tükör sima volt, így nem soká mi is csak a nagyvitorlát hagytuk fenn, úgy motoroztunk tova. Messze előttünk feltűnt a kikötőben állt sárga halászhajó. Erről előbb azt hittük halászik. Talán hálót húz, azért csámborog ennyire össze vissza? Azután felfedeztük a magasban kémlelő két embert, meg az orrban kicsomagolt szigonyágyút.

Körülbelül ekkor esett le a tantusz a település vadász hagyományait illetően. A hajó cikk-cakkban pásztázta a sima tengert. Már nem volt kétséges, hogy mit keresnek. Néhány fénykép után indultunk is tovább. Közben a távolabb lévő motorcsónakos fiatalok vélhetően fókákra lövöldöztek. A durranásokat mindig egy-egy oda motorozás követte. Egyszer csak megremegett a levegő. Három dörrenés (talán a visszhangok miatt) hallatszott, és ez bizony már nem vadászpuskától származott. A sárga hajó felett jól látszott a szigonyágyú füstje.

Időközben oda ért éjjeli szállásadónk, a kék hajó is, az emberek pedig puskával a kezükben gyorsjárású motorcsónakokba ugráltak, és mentek a megsebzett bálna után.

Bizony ez a vadászat már cseppet sem hasonlított a hajdanvolt inuitok kajakos, lándzsás fair play küzdelmére. A bálna nem küzdött sokáig. Talán ennyi a modern fegyverek egyetlen előnye.

A fark úszó alapján ez egy fiatal grönlandi bálna lehetett. Bár az elejtett példány a maga nemében kicsinek minősült, a beemelését meg sem kísérelték. Egyszerűen a hajó mellé kötötték és úgy vontatták maguk mellett. Gondolom, majd a kikötőben kiemeli a daru, vagy, mint a régi képeken, kihúzzák a sólyára, hogy ott feldarabolhassák.

Nem mindennapi eseményeknek lehettünk szem és fültanúi, habár attól tartok ezek az események csak nekünk nem mindennaposak.

